

בת עינא דא שכנינתא תתא. איהי תגא בראש זרקא אמא עלאה פרישת גדפהא ונטילת לה ופריחת בה עד דמטי לה לגבי בעלה, מנה עד אין סוף וכד סליקת ליה מתתקנא בכל עשר ספירן, מתקשטת בכל תקונין ולבושין דילה, פלהו מרקמן מפל גונין דעלה, וחמש אור נהירין בה.

בההוא זמנא מה פתיב בבעלה דאיהו ו' עמודא דאמצעייתא וראייתה לזכר ברית עולם. וכד מיחדא לון אמא לתרוניהו, איהי אמרת לגבי י' עלאה דאיהו אבא. (דניאל ד כד) מלכא מלפי ישפר עלה. ודא איהו מקף שופר לישנא דשופרא.

בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימא לה אבא הולך סגולתא, רחימא עם בעלה. בההוא זמנא יתקיים ביה (בראשית ב כד) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה ה' אחד לעלא. ושמו אחד לתתא. ויהוין אבא ואמא ביחודא חדא י"ה לעלא וקודשא ברין הוא ושכנינתה ביחודא חדא דאנון ו"ה לתתא, והכי סליק יהוה לחשבון אחיד אחיד.

בההוא זמנא דיהוין ארבע חד. שרין על צדיק ודא איהו (תהלים מח ג) יפה נוף משוש כל הארץ. ויתער לתתא משיח ויסתלק שמועתה בכל עלמא. משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. מאי הר ציון. דא ההוא הר דאתמר ביה (במדבר כז יב) הר העברים. מתמן יקום, ותריין משיחין דאנון משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהוין ירכין דילה. ואיהו אות ביניהו. בגין דעלה אתמר (שמות ג יב) וזה לך האות. ובההוא זמנא שכנינתא עלאה דאיהי קרית מלך רב דאיהו חכמה, נחיתת עטרה עליה.

בת העין זו השכינה המתחננה. היא הפתר בראש. זרקא. האם העליונה פורשת כנפיה ונוטלת אותה ופורחת עמה, עד שמגיעת אותה לבעלה ממנו ועד אין סוף. וכשמעלה אותה מתקנת בכל עשר הספירות, מתקשטת בכל התקונים והלבושים שלה, כלם מרקמים מפל הגונים שעליה, וחמשה אורות מאירים בה.

באותו הזמן מה פתוב בבעלה, שהוא ו' העמוד האמצעי? וראייתה לזכר ברית עולם. וכשמיוחדת אותם האם את שניהם, היא אומרת לי' העליונה שהוא האבא, מלך מלפי יהיה יפה עליך. וזהו מקף שופר, לשון של יפי.

באותו הזמן שמתחברת עם בעלה, יאמר לה האב הולך סגולתא, אהובה עם בעלה. באותו זמן יתקיים בו (בראשית ב) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. וביום ההוא יהיה ה' אחד למעלה, ושמו אחד למטה. ויהיו האב והאם ביחוד אחד, י"ה למעלה, והקדוש ברוך הוא ושכנינתו ביחוד אחד, שהם ו"ה למטה. וכך עולה יהוה לחשבון אחיד אחיד.

באותו הזמן שיהיו ארבע אחד שורים על הצדיק. וזהו יפה נוף משוש כל הארץ. ויתעורר למטה המשיח, ותעלה שמועתו בכל העולם. משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. מה זה הר ציון? זה אותו הקר שנאמר בו הר העברים, משם יקום, ושני משיחים, שהם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהיו הירכים שלו, והוא אות ביניהם, משום שעליה נאמר (שמות א) וזה לך האות. ובאותו הזמן השכינה העליונה, שהיא קרית מלך רב, שהוא חכמה, מורידה עטרה עליה.

קָם סָבָא אַחְרָא וְאָמַר, סָבָא סָבָא תְּרִי הוּוּ, וְהָא אַנּוּן חַד לְתַתָּא. אָמַר לִיה וְדַאי, יַפְה נוּף דָּא צַדִּיק. מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ, דָּא עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִיהוּ מְשׁוּשׁ דְּצַדִּיק דְּאִקְרִי כָּל. הָאָרֶץ דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא וּלְגַבְהָ גּוּף וּבְרִית חֲשִׁיבִין חַד. וְלַעֲלָא אַנּוּן תְּרִין. פְּגוּנָא דְאִילְנָא דְעַקְרָא דִּילָהּ אִיהוּ חַד, וְעַנְפִין לַעֲלָא מִתְפְּרֵדִין לְקַבְלָא אִיבָא. וְרָזָא דְמַלְהָ (יחזקאל א יא) וּפְנִיָהּם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. פְּרֻדוֹת וְדַאי. אַנּוּן עַנְפִין לְגַבֵּי אַבָּא וְאָמַר לְקַבְלָא נְבִיעוּ מִמְקוּרָא עֲלָאָה דְלִית לִיה סוּף, וְלֹאֲרַקָּא כְּלָא בְּצַדִּיק לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא.

קָם זְקַן אַחַר וְאָמַר, זְקַן זְקַן, שְׁנַיִם הָיוּ, וְהָרִי הֵם אֶחָד לְמַטָּה. אָמַר לוֹ, וְדַאי, יַפְה נוּף - צַדִּיק. מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ - זֶה הַעַמּוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא הַמְשׁוּשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁנִּקְרָא כָּל. וְהָאָרֶץ, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְאֶצְלָהּ גּוּף וּבְרִית נְחֻשְׁבִים לְאֶחָד. וְלַמְעֵלָה הֵם שְׁנַיִם, כְּמוֹ שֶׁהָאֵילָן שֶׁהִשְׂרֵשׁ שְׁלוֹ הוּא אֶחָד, וְהָעַנְפִים לְמַעֲלָה נִפְרָדִים לְקַבֵּל הַפְּרִי, וְסוּד הַדְּבָר - וּפְנִיָהּם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. וְדַאי פְּרֻדוֹת, אוֹתָם הָעַנְפִים אֵל הָאֵב וְהָאֵם לְקַבֵּל נְבִיעָה מִמְקוּר עֲלִיוֹן שְׁאִין לוֹ סוּף, וְלֹהֲרִיק הַכָּל בְּצַדִּיק אֵל הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתִי צְפוֹן הָאִי נִקְדָּה דְאִיהִי צִיּוֹן, אִיהִי בֵּין תְּרִי יִרְכִי קְשׁוּט דְאַנּוּן צָרִי, וּבַהוּן אֲתַעְבִּיד סְגוּל. בְּתֵרִין דְרוּעִין אִיהִי סְגוּלְתָא. לַעֲלָא מְנִיָּהּ חֵלֶם עַל צָרִי אֲתַעְבִּיד סְגוּלְתָא. חִירִיק תְּחוּת צָרִי אֲתַעְבִּיד סְגוּל תְּחוּת תְּרִין יִרְכִין. וּבְגִין דְאִיהִי סְגוּלְתָא עַל תְּרִין דְרוּעִין דְאַנּוּן אַבְרָהָם יִצְחָק, אָמַר קָרָא (תהלים קיח כב) אֶבֶן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

וְעוֹד, הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתִי צְפוֹן, זוֹ הַנִּקְדָּה שֶׁהִיא צִיּוֹן, הִיא בֵּין שְׁנֵי יִרְכֵי הָאֲמַת שְׁהֵם צָרִי, וְעַמְהֶם נַעֲשֶׂה סְגוּל. בְּשִׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת הִיא סְגוּלְתָא. לְמַעֲלָה מֵהֶם חוּלָם עַל צָרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּלְתָא. חִירִיק תְּחַת צָרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּל תְּחַת שְׁנֵי הַיִּרְכִים. וּמִשׁוּם שֶׁסְגוּלְתָא הִיא עַל שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת שְׁהֵם אַבְרָהָם וְיִצְחָק, אָמַר הַכְּתוּב (תהלים קיח) אֶבֶן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

וְאַנּוּן ג' יוֹדִי"ן י"י, עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר אֵין פּוֹחַתִּין מַעֲשָׂרָה מְלַכְיֹת וּמַעֲשָׂרָה זְכוּרוֹת וּמַעֲשָׂרָה שׁוּפְרוֹת דְאֲתַרְמִיזוּ בִּיּוֹ"ד ה"י וְא"ו ה"י. וְאַנּוּן תְּלַת טְפִין דְמַחָא דְאֲתַקְרִיאוּ י"י וּמֵאִי מַחָא דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה סְתִימָאָה בְּכַתְרָא בְּרֹאשׁ דְאִיהוּ כְּתָר עֲלִיוֹן. וְאֵלִין אַנּוּן י'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה דְבַהוּן (שם כ ט) י'עַנְנוּ בְּיוֹם ק'רֹאנוּ. דְאַנּוּן רֹאשֵׁי תְּבִין דְעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (בראשית לב כב) וַיַּעֲבֹר אֶת מִעְבַּר יַב"ק, וְסִלְקִין בְּחֻשְׁבֹן אֶהְיֶה יְהוָה אֲדַנִּי, דְאַנּוּן נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא בְּאַרְח אֲצִילוֹת מִתְּמָן.

וְאוֹתָן שֶׁלשׁ יוֹדִי"ם י"י, עֲלִיָּהּ נִאָּמַר אֵין פּוֹחַתִּים מַעֲשָׂר מְלַכְיֹת וּמַעֲשָׂרָה זְכוּרוֹת וּמַעֲשָׂרָה שׁוּפְרוֹת, שֶׁנִּרְמְזוּ בִּיּוֹ"ד ה"י וְא"ו ה"י. וְהֵם שֶׁלשׁ טְפוֹת שֶׁל הַמַּח שֶׁנִּקְרָאוּ י"י. וּמַהוּ הַמַּח? זוֹ הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה הַנְּסֻתָּרָת בְּכַתְרָא שֶׁל הַרֹאשׁ שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיוֹן. וְאֵלוּ הֵם י'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה, שְׁבָהֶם י'עַנְנוּ בְּיוֹם ק'רֹאנוּ, שְׁהֵם רֹאשֵׁי הַתְּבוּת שֶׁעֲלִיָּהֶם נִאָּמַר (בראשית לב) וַיַּעֲבֹר אֶת מִעְבַּר יַבְק, וְעוֹלִים בְּחֻשְׁבוֹן אֶהְיֶה יְהוָה אֲדַנִּי. שְׁהֵן נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנַפֶּשׁ בְּדַרְךָ אֲצִילוֹת מִשָּׁם.

